

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.142.2021.AMU(10)

RM-0610-142-21

UD311

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej i niektórych innych ustaw.

Rada Ministrów uznała ww. projekt za pilny z uwagi na utrzymujący się kryzys migracyjny na polsko-białoruskim odcinku granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej i niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1776 oraz z 2021 r. poz. 1918) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 12 dodaje się art. 12a–12d w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. W przypadku konieczności zapewnienia bezpieczeństwa lub porządku publicznego w strefie nadgranicznej w związku z zagrożeniem życia lub zdrowia ludzi, lub mienia, wynikającym z przekraczania granicy państwowej wbrew przepisom prawa lub podejmowania prób takiego przekraczania, lub uzasadnionym ryzykiem popełniania innych czynów zabronionych, może być wprowadzony czasowy zakaz przebywania na określonym obszarze w strefie nadgranicznej przyległej do granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Komendanta Głównego Straży Granicznej, może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na określonym obszarze gmin lub ich części zakaz, o którym mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia ochrony granicy państwowej i jej nienaruszalności, bezpieczeństwa i porządku publicznego w strefie nadgranicznej, w szczególności na obszarze bezpośrednio przyległym do granicy państwowej, potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonariuszy i pracowników służb państwowych oraz żołnierzy i pracowników Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wykonujących zadania służbowe na granicy państwowej, a także koniecznością wywiązywania się z zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 12b. 1. Zakaz, o którym mowa w art. 12a ust. 1, nie dotyczy osób, które:

1) stale zamieszkują, prowadzą działalność gospodarczą, wykonują pracę zarobkową, wykonują pracę w gospodarstwach rolnych znajdujących się na obszarze objętym

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej i ustawę z dnia 29 września 2021 r. o rekompensacie w związku z wprowadzeniem stanu wyjątkowego na obszarze części województwa podlaskiego oraz części województwa lubelskiego w 2021 r.

- zakazem, pobierają naukę lub są opiekunami osób pobierających naukę na obszarze objętym zakazem;
- 2) będąc małżonkiem, wstępnym, zstępnym lub rodzeństwem, sprawują opiekę albo udzielają pomocy w załatwianiu bieżących spraw życia codziennego osobie zamieszkującej na obszarze objętym zakazem;
 - 3) są objęte wychowaniem przedszkolnym lub formami opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 na obszarze objętym zakazem, oraz ich opiekunów;
 - 4) przebywają na obszarze objętym zakazem w celu załatwienia sprawy w urzędzie administracji publicznej lub w celu sprawowania lub udziału w kulcie religijnym;
 - 5) są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości zlokalizowanych na obszarze objętym zakazem;
 - 6) są osobami niepełnosprawnymi albo opiekunami osób niepełnosprawnych przebywającymi na obszarze objętym zakazem w związku z korzystaniem z ośrodka dla osób niepełnosprawnych;
 - 7) przebywają na obszarze objętym zakazem w związku z bezpośrednim przemieszczaniem się w celu zgodnego z przepisami przekroczenia granicy państwowej lub bezpośrednio po jej przekroczeniu zgodnie z przepisami w celu opuszczenia obszaru objętego zakazem, lub w związku z przemieszczaniem się przez ten obszar drogą publiczną – bezpośrednio w celu jego niezwłocznego opuszczenia.

2. W uzasadnionych przypadkach właściwy miejscowo komendant placówki Straży Granicznej może zezwolić na przebywanie, na czas określony i na określonych zasadach, na obszarze objętym zakazem, o którym mowa w art. 12a ust. 1, innych osób niż wymienione w ust. 1, w szczególności dziennikarzy w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 1914).

3. Osoby przebywające na obszarze, na którym wprowadzono zakaz, o którym mowa w art. 12a ust. 1, obowiązane są posiadać przy sobie dowód osobisty lub inny dokument stwierdzający tożsamość.

4. Zakazu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, nie stosuje się do:

- 1) załóg przemieszczających się pojazdami ratownictwa medycznego i innych służb interwencyjnych oraz osób przewożonych w tych pojazdach w związku z prowadzoną przez te załogi lub służby działalnością;

- 2) osób przemieszczających się bezpośrednio do podmiotów wykonujących działalność leczniczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2021 r. poz. 711 i 1773) w celu skorzystania ze świadczeń zdrowotnych;
- 3) funkcjonariuszy i pracowników służb państwowych oraz żołnierzy i pracowników Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wykonujących zadania służbowe.

5. W przypadku wprowadzenia zakazu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, ograniczenia wynikające z wprowadzenia na podstawie art. 9 ust. 3 zakazu przebywania na niektórych odcinkach pasa drogi granicznej stosuje się.

Art. 12c. Obszar, o którym mowa w art. 12a ust. 1, na którym został wprowadzony zakaz przebywania, oznacza się w dobrze widocznych miejscach tablicami z napisem „Obszar objęty zakazem przebywania – wejście zabronione”.

Art. 12d. Informację o wprowadzeniu zakazu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, ogłasza się w sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze objętym tym zakazem oraz zamieszcza się na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwych miejscowo:

- 1) urzędu wojewódzkiego;
 - 2) urzędu marszałkowskiego;
 - 3) starostwa powiatowego;
 - 4) urzędu gminy.”;
- 2) po art. 18c dodaje się art. 18d w brzmieniu:
- „Art. 18d. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, przebywa na obszarze objętym zakazem, o którym mowa w art. 12a ust. 1, w czasie jego obowiązywania podlega karze aresztu albo grzywny.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1486, 1728 i 1898) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2418), funkcjonariusze mogą użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1–7, 9–13 i 16–20 tej ustawy, lub wykorzystać te środki.”;
- 2) w art. 31 uchyla się ust. 1b–1d;
- 3) po art. 37 dodaje się art. 37a–37e w brzmieniu:

„Art. 37a. Mianowanie lub powołanie na stanowisko służbowe jest uzależnione od posiadanego przez funkcjonariusza wykształcenia, uzyskania określonych kwalifikacji zawodowych, a także stażu służby.

Art. 37b. 1. Ustala się następujące kwalifikacje zawodowe:

- 1) podstawowe – uzyskane podczas szkolenia podstawowego funkcjonariuszy;
- 2) podoficerskie – uzyskane podczas szkolenia w zakresie szkoły podoficerskiej;
- 3) chorążych – uzyskane podczas szkolenia w zakresie szkoły chorążych;
- 4) oficerskie – uzyskane podczas przeszkolenia specjalistycznego do mianowania na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej;
- 5) kadry kierowniczej – uzyskane podczas szkolenia specjalistycznego dla kadry kierowniczej i dowódczej Straży Granicznej wymagane na stanowisku kierowniczym.

2. Kwalifikacje zawodowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, stanowią kwalifikacje specjalistyczne.

3. Warunkiem uzyskania kwalifikacji podstawowych jest ukończenie szkolenia podstawowego funkcjonariuszy.

4. Warunkiem uzyskania kwalifikacji specjalistycznych jest ukończenie, w zależności od wykonywanych obowiązków, szkolenia w zakresie szkoły podoficerskiej, szkolenia w zakresie szkoły chorążych, przeszkolenia specjalistycznego do mianowania na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej lub szkolenia specjalistycznego dla kadry kierowniczej i dowódczej Straży Granicznej.

5. Za równoznaczne ze spełnieniem warunku, o którym mowa w ust. 4, uważa się:

- 1) ukończenie akademii wojskowych, szkół oficerskich, chorążych i podoficerskich Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz szkół oficerskich, chorążych i podoficerskich Policji, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej;
- 2) odbycie szkolenia, przeszkolenia albo kursu oficerskiego, chorążego i podoficera w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Celno-Skarbowej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Więziennej.

6. Przepis ust. 5 stosuje się do osoby przyjmowanej do służby w Straży Granicznej i posiadającej stopień wojskowy, o której mowa w art. 61 ust. 1a.

7. Funkcjonariusz, który uzyskał kwalifikacje zawodowe, na których podstawie został mianowany na stopień policyjny, stopień Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Służby Celno-Skarbowej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej równorzędny ze stopniem służbowym w korpusie podoficerów, chorążych lub oficerów Straży Granicznej, uznaje się za posiadającego kwalifikacje zawodowe równorzędne z kwalifikacjami zawodowymi uzyskiwanymi w Straży Granicznej po zakończeniu odpowiednio szkolenia w zakresie szkoły podoficerskiej, szkolenia w zakresie szkoły chorążych oraz przeszkolenia specjalistycznego wymaganego do mianowania na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej.

8. W szczególnie uzasadnionych przypadkach można:

- 1) mianować na stanowisko służbowe funkcjonariusza przyjmowanego do służby w Straży Granicznej przed uzyskaniem przez niego kwalifikacji podstawowych, jeżeli posiada wykształcenie, kwalifikacje specjalistyczne oraz staż służby wymagany na danym stanowisku oraz niezwłocznie po przyjęciu do służby w Straży Granicznej zostanie skierowany na szkolenie podstawowe funkcjonariuszy;
- 2) powołać na stanowisko kierownicze funkcjonariusza przed uzyskaniem przez niego kwalifikacji kadry kierowniczej, jeżeli ukończył studia drugiego stopnia oraz zostanie, w terminie określonym przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, skierowany na szkolenie specjalistyczne dla kadry kierowniczej i dowódczej Straży Granicznej;
- 3) za zgodą Komendanta Głównego Straży Granicznej:
 - a) mianować na stanowisko służbowe funkcjonariusza przyjmowanego do służby w Straży Granicznej przed uzyskaniem przez niego stażu służby wymaganego do mianowania na określone stanowisko służbowe lub kwalifikacji zawodowych, jeżeli ukończył studia drugiego stopnia oraz po przyjęciu do służby w Straży Granicznej zostanie, w terminie określonym przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, skierowany na szkolenie podstawowe funkcjonariuszy oraz na przeszkolenie specjalistyczne do mianowania na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej,
 - b) mianować na stanowisko kierownicze funkcjonariusza przed uzyskaniem przez niego kwalifikacji kadry kierowniczej, jeżeli ukończył studia wyższe drugiego

stopnia oraz zostanie niezwłocznie skierowany na szkolenie specjalistyczne dla kadry kierowniczej i dowódczej Straży Granicznej.

9. Warunek ukończenia studiów drugiego stopnia na określonym stanowisku służbowym nie dotyczy funkcjonariusza, który pełniąc zawodową służbę wojskową, uzyskał tytuł oficera dyplomowanego.

Art. 37c. Warunek posiadania kwalifikacji kadry kierowniczej uważa się za spełniony przez funkcjonariusza, który w Straży Granicznej ukończył przeszkolenie specjalistyczne do mianowania na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej, obejmujące program w zakresie szkolenia specjalistycznego dla kadry kierowniczej i dowódczej Straży Granicznej.

Art. 37d. Do stażu służby wymaganego do powołania lub mianowania na określone stanowisko służbowe zalicza się okresy służby lub pracy w Straży Granicznej, Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Inspekcji Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej.

Art. 37e. 1. Funkcjonariusz może być powołany albo mianowany na wyższe stanowisko służbowe, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada wykształcenie, kwalifikacje zawodowe oraz staż służby wymagane na tym stanowisku;
- 2) podczas ostatniego opiniowania służbowego nie otrzymał jednej z opinii służbowych, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 albo 3 albo art. 45 ust. 1 pkt 2 albo ust. 2 pkt 1 – przez okres jednego roku od dnia wydania ostatecznej opinii służbowej;
- 3) nie jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne lub dyscyplinarne;
- 4) nie został ukarany karą dyscyplinarną – do czasu jej zatarcia;
- 5) nie został skazany prawomocnym orzeczeniem sądu za przestępstwo lub wykroczenie – przez okres 1 roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia oraz w czasie warunkowego zawieszenia wykonania kary;
- 6) nie jest w okresie próby w przypadku, gdy postępowanie karne przeciwko niemu zostało warunkowo umorzone;

7) stwierdzono przydatność funkcjonariusza i jego predyspozycje do służby w przypadku poddania testowi sprawności fizycznej, badaniu psychologicznemu lub badaniu psychofizjologicznemu, o których mowa w art. 39b ust. 1.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach funkcjonariusz, który nie spełnia wymogów w zakresie wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych, lub stażu służby wymaganych na wyższym stanowisku służbowym, wzorowo wywiązujący się z obowiązków służbowych i przejawiający inicjatywę na dotychczas zajmowanym stanowisku służbowym, za zgodą Komendanta Głównego Straży Granicznej, może zostać mianowany na wyższe stanowisko służbowe.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz jest obowiązany do uzupełnienia:

- 1) wykształcenia wymaganego na wyższym stanowisku, w ciągu 6 lat od dnia mianowania na to stanowisko lub
- 2) kwalifikacji zawodowych wymaganych na wyższym stanowisku, w terminie określonym przez przełożonego, o którym mowa w art. 36 ust. 1.

4. Funkcjonariusza mianowanego na wyższe stanowisko służbowe w trybie ust. 2, w przypadku nieuzupełnienia wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych, na zasadach określonych w ust. 3, nie można ponownie mianować w tym trybie.”;

4) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby, jakim powinien odpowiadać funkcjonariusz Straży Granicznej na określonym stanowisku służbowym, uwzględniając zakres wykonywanych zadań na tym stanowisku.”;

5) w art. 41 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 zdanie pierwsze w zakresie czasu powierzenia obowiązków nie stosuje się do funkcjonariusza, któremu powierzono obowiązki służbowe w związku z koniecznością zastępstwa innego funkcjonariusza z powodu jego nieobecności w służbie w związku z przebywaniem na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim lub urlopie wychowawczym albo w związku z delegowaniem do czasowego pełnienia służby, o którym mowa w art. 40 ust. 2.”;

6) w art. 91:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 8,
- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „i 8”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 września 2021 r. o rekompensacie w związku z wprowadzeniem stanu wyjątkowego na obszarze części województwa podlaskiego oraz części województwa lubelskiego w 2021 r. (Dz. U. poz. 1803) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Rekompensata przysługuje także podmiotom, o których mowa w art. 1, prowadzącym działalność na obszarze objętym czasowym zakazem przebywania, o którym mowa w art. 12a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1776 oraz z 2021 r. poz. 1918 i ...).

2. Rekompensatę ustala się za okres 30 dni trwania zakazu przebywania, o którym mowa w ust. 1, w wysokości 65% średniego miesięcznego przychodu podmiotu z prowadzonej przez niego działalności na obszarze objętym czasowym zakazem przebywania, w okresie obejmującym 3 wybrane miesiące z 6 miesięcy poprzedzających wprowadzenie tego zakazu.

3. Do rekompensaty, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej ustawy.”.

Art. 4. Funkcjonariusz Straży Granicznej mianowany na stanowisko służbowe na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pomimo niespełniania warunków w zakresie wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych zachowuje uprawnienie do zajmowania tego stanowiska oraz do mianowania na stanowisko służbowe równorzędne z dotychczas zajmowanym.

Art. 5. Warunek uzyskania kwalifikacji podstawowych dotyczy funkcjonariusza Straży Granicznej przyjętego do służby w Straży Granicznej po dniu 18 lipca 2002 r.

Art. 6. Za równoznaczne z uzyskaniem kwalifikacji oficerskich uznaje się zdany na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 14 czerwca 2001 r. egzamin oficerski w Straży Granicznej bez odbycia przeszkolenia specjalistycznego do mianowania na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej.

Art. 7. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 38 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38 ustawy zmienianej w art. 2,

- 2) art. 91 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 91 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2
- nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 2–6 oraz art. 4–7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej i niektórych innych ustaw ma przede wszystkim zwiększyć skuteczność działań podejmowanych przez Straż Graniczną w celu ochrony granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego oraz poprawić bezpieczeństwo funkcjonariuszy Straży Granicznej realizujących zadania związane z ochroną granicy państwowej.

Reakcją władz państwowych na występujące w ostatnim czasie na polsko-białoruskim odcinku granicy państwowej, stanowiącej jednocześnie granicę zewnętrzną Unii Europejskiej i strefy Schengen, liczne próby nielegalnego przekraczania granicy państwowej, które odbywają się przy wsparciu białoruskich służb państwowych zmierzających do destabilizacji sytuacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i Unii Europejskiej, było wprowadzenie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 2 września 2021 r., na podstawie art. 230 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1928), na okres 30 dni stanu wyjątkowego na obszarze części województwa podlaskiego oraz lubelskiego. Z dniem 2 października 2021 r. stan wyjątkowy został przedłużony na określonym wcześniej obszarze o kolejne 60 dni.

W związku z tym, że kryzys na tym odcinku granicy państwowej trwa – w miesiącach wrzesień–październik 2021 r. Straż Graniczna zapobiegła ponad 23 tys. prób przekroczenia granicy państwowej wbrew obowiązującym przepisom oraz zatrzymała blisko 1,5 tys. osób. Ponadto od początku kryzysu na odcinku Podlaskiego i Nadbużańskiego Oddziału Straży Granicznej w stosunku do 392 osób uczestniczących w procederze przerzutu migrantów przez terytorium Polski do Europy Zachodniej zostały przedstawione zarzuty karne. W celu skutecznego przeciwdziałania nielegalnej migracji oraz wzmocnienia działań prowadzonych przez Straż Graniczną, Sejm RP uchwalił ustawę z dnia 29 października 2021 r. o budowie zabezpieczenia na granicy państwowej (Dz. U. poz. 1992), która w art. 8 wprowadziła uprawnienie dla wojewody właściwego ze względu na lokalizację inwestycji, działającego na wniosek lub po zasięgnięciu opinii właściwego komendanta oddziału Straży Granicznej, do wprowadzenia, jeżeli wynikać to będzie z potrzeb inwestycji, zakazu przebywania na określonym obszarze nie szerszym niż 200 m od linii granicy państwowej.

W opinii projektodawcy, w związku z trwającą presją migracyjną oraz nasilającymi się incydentami na polsko-białoruskim odcinku granicy państwowej, prowokowanymi przez służby białoruskie, w tym z użyciem broni, niezbędne jest, w szczególności w celu zapewnienia skuteczności działań Straży Granicznej związanych z ochroną granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej, dodanie w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy

państwowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1776 oraz z 2021 r. poz. 1918) możliwości wprowadzenia, na czas określony, zakazu przebywania na szczególnie narażonych na powyższe działania obszarach przy linii granicy państwowej. Dodawany art. 12a ust. 1 zakłada, że zakaz przebywania będzie mógł zostać wprowadzony na określonym obszarze strefy nadgranicznej. Zakaz będzie mógł zostać wprowadzony na podstawie rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Komendanta Głównego Straży Granicznej, w którym zostanie określony obszar oraz czas obowiązywania zakazu (art. 12a ust. 2). W projekcie przewidziano szereg wyjątków od tego zakazu dla wymienionych kategorii osób, które obejmują przede wszystkim mieszkańców obszaru objętego zakazem przebywania, osoby wykonujące pracę zarobkową na tym obszarze, uczniów czy osoby korzystające z przejść granicznych (dodawany art. 12b). Zgodnie z art. 12c wprowadzony zakaz przebywania będzie oznaczony tablicami z napisem „Obszar objęty zakazem przebywania – wejście zabronione”.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art. 52 ust. 1 zapewnia każdemu wolność poruszania się po terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyboru miejsca zamieszkania i pobytu, wskazując jednocześnie, że mogą podlegać ograniczeniom określonym w ustawie (art. 52 ust. 3). Zgodnie natomiast z art. 31 ust. 3 Konstytucji ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie możliwości ograniczenia przebywania osób na obszarze strefy nadgranicznej, uznając, że proponowany środek doprowadzi do osiągnięcia zamierzonego celu, jakim jest zwiększenie bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz stworzenie odpowiednich warunków dla funkcjonariuszy Straży Granicznej wykonujących zadania związane z ochroną granicy państwowej.

W ocenie projektodawcy proponowane ograniczenie jest niezbędne dla ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, a jednocześnie nie spowoduje ono większych niedogodności dla obywateli, niż jest to konieczne dla osiągnięcia zakładanego celu.

W projekcie przewidziano, że zakaz przebywania będzie mógł zostać wprowadzony na czas określony oraz będzie mógł dotyczyć obszaru strefy nadgranicznej. Projekt zawiera ponadto szeroki katalog wyjątków, które mają zapewnić ciągłość funkcjonowania osób, w szczególności mieszkających lub pracujących na terenie objętym zakazem.

Konsekwencją wprowadzenia projektowanych przepisów do ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej jest dodanie przepisu karnego (art. 18a).

Projektowana zmiana w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1486, 1728 i 1898) oprócz tego, że stanowi odpowiedź na pilną potrzebę wzmocnienia ochrony integralności granicy Polski, będącej granicą UE i NATO, ma również na celu poprawę bezpieczeństwa funkcjonariuszy Straży Granicznej realizujących zadania z tym związane.

Nowe rozwiązania legislacyjne polegające na rozszerzeniu katalogu środków przymusu bezpośredniego, których mogą używać funkcjonariusze Straży Granicznej (SG), o plecakowe miotacze substancji obezwładniających, w obliczu nasilającej się presji migracyjnej, mają na celu poprawić skuteczność odpierania prób siłowego przekraczania granicy państwowej.

W aktualnym stanie prawnym, w przypadkach określonych w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2418), m.in. w razie zagrożenia nienaruszalności granicy państwowej lub niepodporządkowania się wydanym na podstawie prawa poleceniom oraz bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia własnego lub innej osoby, funkcjonariusze SG mogą używać chemicznych środków obezwładniających w postaci ręcznych miotaczy substancji obezwładniających, granatów łzawiących oraz innych urządzeń przeznaczonych do miotania środków obezwładniających. Aktualnie plecakowe miotacze substancji obezwładniających wykorzystywane są przez Policję.

Przyznanie uprawnienia do użycia tego środka przymusu bezpośredniego jest rozwiązaniem adekwatnym i proporcjonalnym – brak możliwości jego wykorzystania mógłby powodować konieczność użycia przez Straż Graniczną bardziej inwazyjnych środków, takich jak broń palna. Ponadto zastosowanie plecakowych miotaczy substancji obezwładniających zwiększy bezpieczeństwo funkcjonariusza SG w konfrontacji z agresywną, niepodporządkowującą się wydanym na podstawie prawa poleceniom, osobą i umożliwi jej obezwładnienie.

Pozostałe zmiany w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej zakładają:

- 1) zniesienie limitu wiekowego dla kandydatów do służby w Straży Granicznej – wzorem rozwiązań w innych służbach, proponuje się zniesienie limitu wiekowego dla kandydatów do służby, określonego w art. 31 ust. 1b ustawy. Kwestia zniesienia limitu wieku dla kandydatów do służby w Straży Granicznej była przedmiotem wystąpień Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej;
- 2) uregulowanie kwalifikacji zawodowych wymaganych do mianowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na stanowisko służbowe – w projekcie uregulowano rozwiązania prawne dotyczące kwalifikacji zawodowych wymaganych do mianowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na stanowisko służbowe, które dotychczas były zawarte w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 listopada 2009 r. w sprawie

warunków w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby, jakim powinien odpowiadać funkcjonariusz Straży Granicznej na określonym stanowisku służbowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1510). Projekt ustawy zakłada wprowadzenie następujących kwalifikacji zawodowych: podstawowe, podoficerskie, chorążych, oficerskie, kadry kierowniczej (art. 37b ust. 1). Dodatkowo przewiduje, jakie przeszkolenia w innych formacjach mundurowych uznaje się za równorzędne z uzyskaniem kwalifikacji specjalistycznych w Straży Granicznej (art. 37b ust. 4) oraz wymienia formacje mundurowe, w których staż służby oraz pracy będzie uwzględniany do stażu wymaganego w Straży Granicznej do mianowania lub powołania na określone stanowisko służbowe (art. 37d). Ponadto w art. 37b ust. 7 zaproponowano, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach można:

- a) mianować na stanowisko służbowe funkcjonariusza przyjmowanego do służby w Straży Granicznej przed uzyskaniem przez niego kwalifikacji podstawowych, jeżeli posiada wykształcenie, kwalifikacje specjalistyczne oraz staż służby wymagany na danym stanowisku oraz niezwłocznie po przyjęciu do służby w Straży Granicznej zostanie skierowany na szkolenie podstawowe funkcjonariuszy,
- b) powołać na stanowisko kierownicze funkcjonariusza przed uzyskaniem przez niego kwalifikacji kadry kierowniczej, jeżeli ukończył studia drugiego stopnia oraz zostanie, w terminie określonym przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, skierowany na szkolenie specjalistyczne dla kadry kierowniczej i dowódczej Straży Granicznej,
- c) za zgodą Komendanta Głównego Straży Granicznej:
 - mianować na stanowisko służbowe funkcjonariusza przyjmowanego do służby w Straży Granicznej przed uzyskaniem przez niego stażu służby wymaganego do mianowania na określone stanowisko służbowe lub kwalifikacji zawodowych, jeżeli ukończył studia drugiego stopnia oraz po przyjęciu do służby w Straży Granicznej zostanie, w terminie określonym przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, skierowany na szkolenie podstawowe funkcjonariuszy oraz na przeszkolenie specjalistyczne do mianowania na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej,
 - mianować na stanowisko kierownicze funkcjonariusza przed uzyskaniem przez niego kwalifikacji kadry kierowniczej, jeżeli ukończył studia wyższe drugiego stopnia oraz zostanie niezwłocznie skierowany na szkolenie specjalistyczne dla kadry kierowniczej i dowódczej Straży Granicznej.

W art. 37e ust. 2 ustawy zaproponowano, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach funkcjonariusz, który nie spełnia wymogów w zakresie wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych, lub stażu służby wymaganych na wyższym stanowisku służbowym, wzorowo wywiązujący się z obowiązków służbowych i przejawiający inicjatywę na dotychczas zajmowanym stanowisku służbowym, za zgodą Komendanta Głównego Straży Granicznej, mógł zostać mianowany na wyższe stanowisko służbowe. Jednocześnie przewidziano, że w takim przypadku funkcjonariusz jest obowiązany do uzupełnienia:

- a) wykształcenia wymaganego na wyższym stanowisku w ciągu 6 lat od dnia mianowania na to stanowisko lub
- b) kwalifikacji zawodowych wymaganych na wyższym stanowisku w terminie określonym przez przełożonego, o którym mowa w art. 36 ust. 1.

W sytuacji natomiast, gdy funkcjonariusz mianowany na wyższe stanowisko służbowe w powyższym trybie nie uzupełni wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych, nie może zostać ponownie mianowany na wyższe stanowisko służbowe w tym trybie (art. 37e ust. 4).

W związku z wprowadzeniem możliwości mianowania funkcjonariusza na wyższe stanowisko służbowe pomimo niespełniania wymogów w zakresie wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych lub stażu służby wymaganych na wyższym stanowisku służbowym, zrezygnowano z zawartej w art. 91 ust. 1 pkt 8 ustawy o Straży Granicznej formy wyróżnienia w postaci mianowania na wyższe stanowisko służbowe.

Projekt wprowadza również przepisy, zgodnie z którymi funkcjonariusz mianowany na stanowisko służbowe na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pomimo niespełniania warunków w zakresie wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych, zachowuje uprawnienie do zajmowania tego stanowiska oraz do mianowania na stanowisko służbowe równorzędne z dotychczas zajmowanym.

Projekt zakłada, że warunek uzyskania kwalifikacji podstawowych dotyczy funkcjonariusza przyjętego do służby w Straży Granicznej po dniu 18 lipca 2002 r.

W projekcie przewidziano również, że za równoznaczne z uzyskaniem kwalifikacji oficerskich uznaje się zdany na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 14 czerwca 2001 r. egzamin oficerski w Straży Granicznej bez odbycia przeszkolenia specjalistycznego do mianowania na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej;

- 3) zniesienie limitu czasowego powierzenia obowiązków służbowych w przypadku funkcjonariusza, któremu powierzono obowiązki służbowe w związku z koniecznością zastępstwa innego funkcjonariusza z powodu jego nieobecności w służbie – w dotychczasowym stanie prawnym przepis art. 41 ust. 1 ustawy o Straży Granicznej,

przewiduje możliwość powierzenia funkcjonariuszowi pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku na czas nieprzekraczający 12 miesięcy. Aktualnie wspomniana regulacja wydaje się być nieadekwatna z punktu widzenia potrzeb służby. Wobec powyższego zaproponowano dodanie art. 41 ust. 1a, zgodnie z którym ograniczenia w zakresie czasu powierzenia obowiązków do 12 miesięcy nie stosuje się do funkcjonariusza, któremu powierzono obowiązki służbowe w związku z koniecznością zastępstwa innego funkcjonariusza z powodu jego nieobecności w służbie w związku z przebywaniem na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim lub urlopie wychowawczym albo w związku z delegowaniem do czasowego pełnienia służby, o którym mowa w art. 40 ust. 2 ustawy. Powyższe rozwiązanie umożliwi przełożonym właściwym w sprawach osobowych zapewnienie ciągłości realizowania zadań służbowych w jednostce organizacyjnej Straży Granicznej na stanowisku służbowym zajmowanym przez delegowanego funkcjonariusza do wykonywania zadań Straży Granicznej poza miejscem stałego pełnienia służby lub korzystającego z uprawnień rodzicielskich.

W projektowanej ustawie proponuje się również dokonanie zmian w ustawie z dnia 29 września 2021 r. o rekompensacie w związku z wprowadzeniem stanu wyjątkowego na obszarze części województwa podlaskiego oraz części województwa lubelskiego w 2021 r. (Dz. U. poz. 1803), mających na celu umożliwienie otrzymania rekompensaty przez podmioty wykonujące określoną działalność na obszarze objętym zakazem przebywania, o którym mowa w art. 12a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, za czas jego obowiązywania.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia – ze względu na trwające zagrożenie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego – z wyjątkiem przepisów regulujących służbę funkcjonariuszy Straży Granicznej, które mają wejść w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej. Projektowana ustawa nie podlega konieczności przedstawienia organom lub instytucjom Unii Europejskiej, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) w związku z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Nazwa projektu: Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej i niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Pan Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w MSWiA Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Pan płk SG Marcin Własnowolski, Dyrektor Biura Prawnego Komendy Głównej Straży Granicznej, tel. 22 500 40 36 Pan Mariusz Cichomski, Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego MSWiA, tel. 22 60 140 70, e-mail: dpp.koordinacja@mswia.gov.pl	Data sporządzenia: 12.11.2021 Źródło Inicjatywa własna Nr w wykazie prac UD311
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej i niektórych innych ustaw ma przede wszystkim na celu zapewnienie skuteczności działań podejmowanych przez Straż Graniczną (SG) w celu ochrony granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego oraz poprawę bezpieczeństwa funkcjonariuszy Straży Granicznej realizujących zadania związane z ochroną granicy państwowej. Konieczność wprowadzenia projektowanych zmian wiąże się bezpośrednio z utrzymującym się kryzysem na polsko-białoruskim odcinku granicy państwowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana zmiana w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1776 oraz z 2021 r. poz. 1918) polega na stworzeniu możliwości wprowadzenia czasowego zakazu przebywania na określonym obszarze strefy nadgranicznej – który będzie mógł zostać wprowadzony na podstawie rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Komendanta Głównego Straży Granicznej – oraz określeniu wyjątków od zakazu.

Projekt przewiduje również dodanie przepisu karnego wprowadzającego sankcje dla osób niestosujących się do zakazu. Zmiana w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1486, 1728 i 1898) zakłada natomiast rozszerzenie katalogu środków przymusu bezpośredniego, których mogą używać funkcjonariusze Straży Granicznej, o plecakowe miotacze substancji obездwładniających. W aktualnym stanie prawnym, w przypadkach określonych w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2418), m.in. w razie zagrożenia nienaruszalności granicy państwowej lub niepodporządkowania się wydanym na podstawie prawa poleceniom oraz bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia własnego lub innej osoby, funkcjonariusze SG mogą używać chemicznych środków obездwładniających w postaci ręcznych miotaczy substancji obездwładniających, granatów łzawiących oraz innych urządzeń przeznaczonych do miotania środków obездwładniających.

W obliczu nasilającej się presji migracyjnej oczekiwanym efektem proponowanej zmiany jest zwiększenie skuteczności reagowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na różnego rodzaju sytuacje związane z próbą siłowego przekraczania granicy państwowej.

Pozostałe zmiany w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej zakładają zniesienie limitu wiekowego dla kandydatów do służby w Straży Granicznej, uregulowanie kwalifikacji zawodowych wymaganych do mianowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na stanowisko służbowe oraz zniesienie limitu czasowego powierzenia obowiązków służbowych w przypadku funkcjonariusza, któremu powierzono obowiązki służbowe w związku z koniecznością zastępstwa innego funkcjonariusza z powodu jego nieobecności w służbie.

W projektowanej ustawie proponuje się również dokonanie zmian w ustawie z dnia 29 września 2021 r. o rekompensacie w związku z wprowadzeniem stanu wyjątkowego na obszarze części województwa podlaskiego oraz części województwa lubelskiego w 2021 r. (Dz. U. poz. 1803), mających na celu umożliwienie otrzymania rekompensaty przez podmioty wykonujące określoną działalność na obszarze objętym zakazem przebywania, o którym mowa w dodawanym art. 12a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, za czas jego obowiązywania.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?													
Ze względu na charakter zmian, rozwiązania przyjęte w innych krajach pozostają bez wpływu na przyjętą regulację.													
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt													
Grupa	Wielkość		Źródło danych				Oddziaływanie						
Funkcjonariusze Straży Granicznej	16 045		Dane Komendy Głównej Straży Granicznej				Bezpośrednie – projektowane zmiany będą oddziaływały na całość formacji, jaką jest Straż Graniczna.						
Osoby, które przebywają albo będą przebywały na obszarze objętym zakazem	Trudne do oszacowania						Ograniczenie w możliwości przebywania osób na obszarze objętym zakazem.						
Osoby, które prowadzą określoną działalność na obszarze objętym zakazem	Trudne do oszacowania						Możliwość wystąpienia o rekompensatę.						
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji													
Projekt ustawy zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Projektowane regulacje nie spowodują skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, tym samym projekt nie wymaga konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z 2021 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0 2022 r.	1 2023 r.	2 2024 r.	3 2025 r.	4 2026 r.	5 2027 r.	6 2028 r.	7 2029 r.	8 2030 r.	9 2031 r.	10 2032 r.	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Środki finansowe na zakup i eksploatację zestawów zostaną zabezpieczone w ramach części budżetowej 42 – Sprawy wewnętrzne, ze środków pozostających w dyspozycji Straży Granicznej.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania generować będzie skutki finansowe związane z zakupem zestawów plecakowych miotaczy substancji obojętnych. Koszt jednego zestawu wynosi około 5000 złotych. Nie można dokonać kalkulacji ogólnych kosztów eksploatacji zestawów (w tym uzupełniania substancji drażniącej), ponieważ są one zależne od częstotliwości użycia zestawu.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.						
	osoby niepełnosprawne, osoby starsze	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowana regulacja nie spowoduje zmian na rynku pracy w odniesieniu do zatrudnienia oraz innych wskaźników dotyczących spraw pracowniczych (np. czasu poszukiwania pracy, kwalifikacji pracowników).								

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: bezpieczeństwo	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Zwiększenie bezpieczeństwa ochrony granicy państwowej przez wzrost skuteczności reagowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na różnego rodzaju sytuacje związane z próbą siłowego przekraczania granicy państwowej.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projekt zakłada, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów regulujących kwestie służby funkcjonariuszy Straży Granicznej, które mają wejść w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest planowana ewaluacja projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników do tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		